

C-164/22. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2022. március 4.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Audiencia Nacional (Spanyolország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2022. március 2.

Terhelt:

Juan

Az alapeljárás tárgya

Európai elfogatóparancs – Egy spanyol állampolgárnak a portugál igazságügyi hatóságok részére szabadságvesztés-büntetés végrehajtása céljából történő átadása – Az átadás megtagadása – A büntetés Spanyolországban történő végrehajtása

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

Az EUMSZ 267. cikk – Értelmezésre irányuló előzetes döntéshozatal iránti kérelem – A *ne bis in idem* elve – Az „ugyanazon cselekmény” fogalma – A bíróság általi értékelés – Más uniós tagállamokban hozott ítéletek elismerése – Összbüntetésbe foglalás – Arányosság – A spanyol szabályozásnak a kölcsönös elismerés elvével és különböző uniós jogi aktusokkal való összeegyeztethetősége

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Fennáll-e a jelen ügyben az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: a Charta) 50. cikke és a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény (a továbbiakban: SMVE) 54. cikke értelmében vett kétszeres büntetés, mivel az európai ítélkezési gyakorlat által e fogalomnak tulajdonított terjedelemben tekintettel ugyanazon cselekményről van szó, vagy éppen ellenkezőleg, e bíróság feladata ennek értelmezése a jelen előzetes döntéshozatalra

utaló határozatban hivatkozott elvekre, köztük arra tekintettel, hogy a büntetéseket összbüntetésbe kell foglalni, és a büntetés felső határát az arányosság követelményét figyelembe véve kell meghatározni?

2. Amennyiben az e határozatban hivatkozott kritériumok értelmében a tényállás teljes azonosságának hiánya miatt nem áll fenn a kétszeres büntetés :

A) Tekintettel a jelen ügyben fennálló körülményekre, az európai szabályozást átültető Ley Orgánica 7/2014 de 12 de noviembre, sobre intercambio de información de antecedentes penales y consideración de resoluciones judiciales penales en la Unión Europea (a korábbi ítéletekre vonatkozó információk cseréjéről, valamint az Európai Unióban hozott büntető ítéletek figyelembevételéről szóló, 2014. november 12-i 7/2014. sarkalatos törvény) 14. cikkének (2) bekezdésében kifejezetten előírt, a más uniós tagállamok ítéleteihez fűződő joghatások korlátozása összeegyeztethető-e az Európai Unió más tagállamaiban hozott ítéleteknek egy új büntetőeljárásban való figyelembevételéről szóló, 2008. július 24-i 2008/675/IB tanácsi kerethatározattal, valamint a Charta 45. cikkével és 49. cikkének (3) bekezdésével és a bírósági határozatok EU-n belüli kölcsönös elismerésének elvével?

B) Ellentétes-e a Chartának a 2002. június 13-i 2002/584/IB tanácsi kerethatározat 4. cikkének 6. pontjával és a kölcsönös elismerés elvének büntetőügyekben hozott, szabadságvesztés büntetéseket kiszabó vagy szabadságelvonással járó intézkedéseket alkalmazó ítéleteknek az Európai Unióban való végrehajtása céljából történő alkalmazásáról szóló, 2008. november 27-i 2008/909/IB tanácsi kerethatározat 8. cikkének (1) és (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett 45. cikkével és 49. cikkének (3) bekezdésével, valamint általánosságban a bírósági határozatok unión belüli kölcsönös elismerésének elvével az, hogy a spanyol jogban hiányzik a külföldi európai ítéletek elismerését, a büntetéseknek a büntetések arányosságának biztosítása céljából történő összbüntetésbe foglalását, átalakítását vagy felső határának megállapítását lehetővé tévő, olyan esetre vonatkozó eljárás vagy mechanizmus, amikor egy külföldön, más spanyol bíróságok által elbírált cselekményekkel folytatólagossági vagy bűnkapcsolatban álló olyan cselekmények vonatkozásában született ítéletet kell Spanyolországban végrehajtani, amelyek tekintetében marasztaló ítélet is született?

Az uniós jog hivatkozott rendelkezései

- Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 45. cikke, 49. cikkének (3) bekezdése és 50. cikke.
- A Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény (HL 2000. L 239., 19. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 2. kötet, 9. o.) 54. cikke.

- Az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i 2002/584/IB tanácsi kerethatározat (HL 2002. L 190., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 6. kötet, 34. o.) 3. cikkének 2. pontja és 4. cikkének 6. pontja.
- Az Európai Unió más tagállamaiban hozott ítéleteknek egy új büntetőeljárásban való figyelembevételéről szóló, 2008. július 24-i 2008/675/IB tanácsi kerethatározat (HL 2008. L 220., 32. o.)
- A kölcsönös elismerés elvének büntetőügyekben hozott, szabadságvesztés büntetéseket kiszabó vagy szabadságelvonással járó intézkedéseket alkalmazó ítéleteknek az Európai Unióban való végrehajtása céljából történő alkalmazásáról szóló, 2008. november 27-i 2008/909/IB tanácsi kerethatározat (HL 2008. L 327., 27. o.) 8. cikkének (1) és (2) bekezdése, valamint 9. cikke (1) bekezdésének c) pontja
- A Bíróság 2006. március 9-i Van Esbroeck ítélete (C-436/04, EU:C:2006:165); 2006. szeptember 28-i Gasparini és társai ítélete (C-467/04, EU:C:2006:610); 2010. november 16-i Mantello ítélete (C-261/09, EU:C:2010:683).

A hivatkozott nemzeti jogi rendelkezések

- Código Penal (büntető törvénykönyv), 74. cikk (2) bekezdése, 76. cikk.
- Ley de Enjuiciamiento Criminal (büntetőeljárás törvény), 17. cikk, 988. cikk harmadik bekezdés.
- Ley Orgánica 7/2014, de 12 de noviembre, sobre intercambio de información de antecedentes penales y consideración de resoluciones judiciales penales en la Unión Europea (A korábbi ítéletekre vonatkozó információk cseréjéről, valamint az Európai Unióban hozott büntető ítéletek figyelembevételéről szóló, 2014. november 12-i 7/2014. sarkalatos törvény)
- Ley 23/2014, de 20 de noviembre, de reconocimiento mutuo de resoluciones penales en la Unión Europea (Az Európai Unióban hozott büntető határozatok kölcsönös elismeréséről szóló, 2014. november 20-i 23/2014. sz. törvény)

A tényállás és az alapeljárás rövid ismertetése

- 1 A Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa Juízo Central Criminal de Lisboa – Juiz 16 – (a lisszaboni kerületi bíróság lisszaboni központi büntetőbírósága –16. bíró, Portugália) európai elfogatóparancsot bocsátott ki Juan spanyol állampolgárral szemben, akit az említett bíróság a 2020. január 20-i ítéletével a 2005-ben elkövetett, a portugál büntető törvénykönyv 217. cikkének (1) bekezdése és 218. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontja szerinti csalás büntetnének minősített esetét megvalósító cselekmények miatt hat év hat hónap szabadságvesztésre ítelt.
- 2 Juan jelenleg Spanyolországban tölti a (madridi székhelyű) Audiencia Nacional (kiemelt ügyek országos bírósága, Spanyolország) első büntetőtanácsának 2018. július 13-i ítéletében kiszabott szabadságvesztés-büntetését, amely ítéletet a Sala Segunda del Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság második tanácsa, Spanyolország) Fórum Filatélico ügyként ismert büntetőeljárásban hozott, 2020. március 4-i ítélete részben hatályon kívül helyezett.
- 3 A Juzgado Central de Instrucción n.º 1 de la Audiencia Nacional (a kiemelt ügyek országos bírósága 1. sz. központi vizsgálóbírósága, Spanyolország) által indított, a Juan ellen kibocsátott európai elfogatóparancs végrehajtására irányuló eljárásban a bíróság a 2020. december 20-i végzésével megtagadta az európai elfogatóparancs végrehajtását, tekintettel arra, hogy spanyol állampolgárról van szó. Az említett bíróság azonban úgy döntött, hogy a Portugáliában kiszabott hat év hat hónap szabadságvesztés-büntetést Spanyolországban kell végrehajtani.
- 4 Juan fellebbezést nyújtott be a Juzgado Central de Instrucción n.º 1 de la Audiencia Nacional (a kiemelt ügyek országos bíróságának 1. sz. központi vizsgálóbírósága) határozata ellen a Sala de lo Penal de la Audiencia Nacionalhoz (a kiemelt ügyek országos bíróságának büntetőtanácsa, Spanyolország).

Az alapeljárásban részt vevő felek főbb érvei

- 5 Juan azt állítja, hogy a Sección 1.ª de la Sala de lo Penal de la Audiencia Nacional (a kiemelt ügyek országos bíróságának első büntetőtanácsa, Spanyolország) 2018. július 13-i Fórum Filatélico ítéletének tényállása megegyezik azzal, amely miatt Portugáliában elítélték, ezért a 23/2014. sz. törvény 2002/584/IB kerethatározat 3. cikkének 2. pontjával összefüggésben értelmezett 48. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerinti ítélt dologra vonatkozó kifogásra hivatkozik.
- 6 Juan az Európai Unió Bíróságának a *ne bis in idem* nemzetközi elvével kapcsolatos kiterjedt ítélkezési gyakorlatára, különösen a 2006. március 9-i Van Esbroeck ítéletére (C-436/04, EU:C:2006:165) hivatkozik, amely szerint a kérdést ténybeli szempontból kell vizsgálni, nem pedig jogi minősítés alapján. Arra hivatkozik, hogy az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlata kialakította az „ugyanazon cselekmény” fogalmának önálló fogalmát, amely „az egymáshoz

elválaszthatatlanul kötődő konkrét körülmények együttesének az azonosság[ára]” utal.

- 7 A Ministerio Fiscal (ügyészség, Spanyolország) úgy véli, hogy nem teljesülnek az ítélt dologra vonatkozó kifogás feltételei, mivel nem ugyanazon cselekményről van szó. A Spanyolországban bekövetkezett cselekmények az ítélet mellékletét képező jegyzékben szereplő sértetteket érintették, míg a portugál ítélet a Portugáliában bekövetkezett, más sértetteket érintő cselekményekre vonatkozik.
- 8 Az ügyészség azon ítélkezési gyakorlatra hivatkozik, amely szerint az ilyen helyzetek nem minősülnek ítélt dolognak, mindazonáltal a kiszabott büntetések a későbbiekben a büntető törvénykönyv 76. cikke vagy az arányosság elve alapján összbüntetésbe foglalhatók, a végrehajtandó büntetés felső határaként olyan tartamot megállapítva, amely valamennyi cselekmény együttes elbírálásából következne.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem indokolásának rövid ismertetése

- 9 A kérdést előterjesztő bíróság megállapítja, hogy a spanyol marasztaló ítélet alapjául szolgáló tények és a portugál marasztaló ítélet alapjául szolgáló tények hasonló elkövetési magatartásokat takarnak (piramisjáték a filatélia területén), csakhogy azokat különböző helyeken valósították meg. A spanyol ítélet a Spanyolországban kifejtett tevékenységre, míg a portugál ítélet a Portugáliában bekövetkezett eseményekre vonatkozik. A nagyszámú sértettek éppen ezért a két esetben eltérők. Az egyikben ezek a Spanyolországban működő Fórum Filatélico S. A., a másikban pedig a korábban az előbbi leányvállalataként Portugáliában működő Fórum Iniciativas de Gestão ügyfelei voltak. A két társaság közötti kapcsolat és a mindkettő által végzett hasonló tevékenység világosan kitűnik a portugál kibocsátó igazságügyi hatóság által megküldött, az európai elfogatóparancs formanyomtatványán rögzített tényekből.
- 10 A spanyol ítéletben kiszabott büntetés azon tényeken alapul, amelyeket Juan a Grupo Fórum vezetőjeként a madridi központból, a spanyolországi Fórum Filatélico S. Á.-n keresztül követett el, bár az ítélet a leányvállalatokra, köztük a Fórum Iniciativas de Gestão-ra is hivatkozik. Mindazonáltal a spanyol ítélet sem a tényállásban, sem a jogi érvelésben nem utal kifejezetten e portugál társaságra, hanem csupán alkalomszerűen és érintőlegesen. Hasonlóképpen, a portugál marasztaló ítélet a Portugálián kívül elkövetett cselekményekre csak érintőlegesen utal, és a Fórum Filatélico Iniciativas de Gestão által, kizárólag portugál területen folytatott tevékenységre összpontosít.
- 11 Az első felmerülő kérdés arra irányul, hogy a jelen ügyre alkalmazható-e a *ne bis in idem* elve. A kérdést ténybeli szempontból, nem pedig jogi minősítés alapján kell vizsgálni, ellenkező esetben ugyanis annyi akadályt állítana a polgárok szabad mozgásának útjába a schengeni térségben, mint ahány büntetőjogi rendszer létezhet a szerződő államokban. Egyébiránt meg kell jegyezni, hogy a tényállást a portugál és a spanyol ítélet jogilag lényegében azonos módon minősíti.

- 12 Az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlata az „ugyanazon cselekmény” önálló fogalmát alkalmazza. E fogalom a történeti tényállásnak, azaz az egymáshoz elválaszthatatlanul kötődő ténybeli körülmények együttesének az azonosságára vonatkozik, függetlenül e tényállás jogi minősítésétől és a védett jogi tárgytól (a Bíróság 2006. március 9-i Van Esbroeck ítélete, C-436/04, EU:C:2006:165). Az Emberi Jogok Európai Bírósága is e feltételt veszi alapul többek között a 2009. február 10-i Zolotoukhine kontra Oroszország ítéletében.
- 13 Az összehasonlító jogban hagyományosan két lehetséges értelmezési lehetőséget alkalmaznak. Egyrészt létezik az a – például a német és a dán jogban alkalmazott – felfogás, amely szerint a „tény” a bekövetkezett történeti tényállásra vonatkozik, függetlenül annak jogi minősítésétől (naturalista elmélet – tettazonosság). A másik megközelítés szerint egy jogi tartalom kifejeződéséről van szó, ami nem a bekövetkezett történeti tényre, hanem valamely létező törvényi tényállás alá rendelésre vonatkozik (normatív elmélet – jogi azonosság vagy tényállási azonosság), amely – úgy tűnik – a spanyol ítélkezési gyakorlatban jelenleg uralkodó elmélet (például többek között a Tribunal Supremo [legfelsőbb bíróság, Spanyolország] 2018. január 26-i 18/2016. sz. ítélete; 2020 december 2-i 654/2020. sz. ítélete).
- 14 Ami a jelen ügyet egyedivé teszi, az az, hogy a Juant elmarasztaló spanyol ítélet sokkal tágabb, illetve sokkal több tényt tartalmaz, mint a portugál, mivel az anyavállalatra vonatkozik, és a nyomozás, illetve vád tárgyává tett cselekményekre vonatkozó büntetőeljárások közül ez az első, noha néhány nappal a portugál ítéletet követően vált jogerőssé. A cselekmények a spanyol büntetőtörvénykönyv 74. cikke szerinti bűncselekményi folytatólágossági jogviszonyban (folytatólágosan elkövetett bűncselekmény) állnak. A spanyol ítélet azonban csak nagyon kis részben vett figyelembe bizonyos, a Forum Inicativas de Gestão portugál leányvállalaton keresztül Portugáliában megvalósított és más sértetteket érintő cselekményeket, mindamellett, hogy e társaság tevékenysége Portugáliában nyilvánvalóan azután is folytatódott, hogy a Fórum Filatélico e tevékenységével a 2006. májusi intézkedés következtében Spanyolországban felhagyott.
- 15 Az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlata a 2010. november 16-i Mantello ítéletben (C-261/09, EU:C:2010:683) és más ítéletekben nagyrészt a tagállamok bíróságainak mérlegelési mozgásterére hagyja azon kérdést, hogy valóban fennáll-e a ténybeli azonosság. A jelenlegihez hasonló ügyekben a spanyol Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság, Spanyolország) állandó ítélkezési gyakorlata szerint ítélt dolog nem állapítható meg. Mindazonáltal a spanyol Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság) ezen ítélkezési gyakorlata szerint az ilyen ügyek a büntetés átalakítására vonatkozó feltételek alkalmazásával történő pragmatikus és egyedi jogi elbírálást igényelnek, akár a büntető törvénykönyv 76. cikke értelmében a kiszabott büntetések utólagos összbüntetésbe foglalásával, akár pedig az arányosság elvének alkalmazásával, a végrehajtandó büntetés felső határaként olyan tartamot megállapítva, amely folytatólágos bűncselekmény

esetén valamennyi cselekmény együttes elbírálásából következne (a büntető törvénykönyv 74. cikke).

- 16 A spanyol ítélkezési gyakorlat értelmében a jelen ügy nem valódi tettazonosság (*idem*) esete, hanem olyan tények együttese, amelyek a büntető törvénykönyv 74. cikke szerinti – a portugál büntető törvénykönyv 79. cikkében is megjelenő – folytatólagos bűncselekmény együttes jogi kategóriájába sorolhatók, azzal a jelen ügyben mutatkozó sajátossággal, hogy a folytatólagosan elkövetett bűncselekmény kiterjed a Spanyolországban és Portugáliában megvalósított cselekmények teljességére, amelyekre halmazati büntetést kellene kiszabni.
- 17 Az ehhez hasonló ügyekben a probléma abban rejlik, hogy milyen jogi megítélésben kell részesíteni, ha a tényállást nem egyetlen eljárásban bírálják el, és nem is egyetlen ítélet vagy egyetlen büntetés tárgyát képezi. A spanyol ítélkezési gyakorlat szerint ilyenkor szükséges a büntetéskiszabás terén a jogszabályban előírt büntetés arányosságához vezető kiigazítás a kétszeres büntetés kiszabása által okozott túlzott mértékű büntetés elkerülése érdekében. Az arányosság elérése érdekében két mechanizmust alkalmaznak egymástól függetlenül: az első ítéletben kiszabott büntetést levonják a második ítéletben, vagy elkerülik, hogy az ítéletekben kiszabott büntetések együttevén meghaladják a bűncselekmény büntetési tételének felső határát.
- 18 A jelen ügyben két külön büntetőeljárást folytattak le, amelyek során különböző tagállamok bíróságai egy és ugyanazon folytatólagos bűncselekmény két rész-cselekményével kapcsolatban két ítéletet hoztak, és mindegyikre a megfelelő büntetést szabták ki. Megállapítható, hogy sem a spanyol, sem az uniós jogszabályok, sem pedig az ítélkezési gyakorlat nem határozza meg az ezekben az esetekben követendő eljárást, vagy azt az eljárást, amely alapján megállapítható lenne a végrehajtandó büntetés felső határa, amely megfelel a büntető törvénykönyv 74. cikke értelmében a folytatólagos bűncselekmény esetén valamennyi cselekmény együttes elbírálásából következő büntetésnek.
- 19 A büntetőeljárás törvény 988. cikke az egyetlen olyan előírás, amely a spanyol jogban két vagy több marasztaló ítélet össz-büntetésbe foglalását eljárási szempontból szabályozza, megállapítva a végrehajtandó büntetés felső határát, jóllehet a lényegesen eltérő, de egymással kapcsolatban álló, éppen ezért egy eljárásban elbírálható tényállások kapcsán a büntető törvénykönyv 76. cikke szerinti büntetéskiszabási felső határt alkalmazva a büntetések halmozását szabályozza. A 2008/675/IB kerethatározatot a spanyol jogba átültető, 2014. november 12-i Ley Orgánica 7/2014 (7/2014. sz. sarkalatos törvény) 14. cikke (2) bekezdésének c) pontja azonban – a későbbiekben részletezettek szerint – ezekben az esetekben kifejezetten kizárja a külföldi ítéletek elismerését.
- 20 A jelen ügy nem teljesen vonható a büntetőeljárás törvény 988. cikkének hatálya alá. Olyan bűncselekményekről van szó, amelyek nem rendelkeznek a naturalista elmélet szerinti abszolút tettazonossággal, és jogilag sem pusztán bűncselekményben

állnak, hanem a büntető törvénykönyv 74. cikke szerinti bűncselekményi folytatóság törvényi egységet alkot.

- 21 Mindazonáltal az ítélkezési gyakorlat által megkövetelt büntetésátalakítás legkézenfekvőbb eljárási módja az lenne, ha egyetlen büntetésbe foglalnák a két vagy több, spanyol vagy külföldi ítéletben olyan cselekményekkel kapcsolatban kiszabott büntetést, amelyek egyetlen eljárás tárgyát képezhették volna, és ehhez analógia útján a büntetőeljárás törvény 988. cikkének harmadik bekezdése szerinti eljárást alkalmaznák, megszüabva azonban ebben az esetben a büntető törvénykönyv 74. cikke értelmében a büntetés felső határát, illetve az így kiszabott végső büntetést az arányosság szabályához igazítva. Egyébiránt ezekben az esetekben nem lehet alkalmazni a 23/2014. sz. törvénynek a 2008/909/IB kerethatározat 8. cikke (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 83. cikkének (1) bekezdésében előírt, a büntetés átalakítására irányuló eljárást, mivel az más tényállásokra és teljesen eltérő helyzetekre vonatkozik.
- 22 Itt szükséges rámutatni a büntető törvénykönyv 74. cikkének (2) bekezdése értelmében a Fórum Filatélico ügyben hozott spanyol ítéletben a folytatóság bűncselekményre alkalmazott bünteteskiszabási kritériumokra. Ezen ítélet értelmében (1) a büntető törvénykönyvben a csalás bűncselekménye miatt megállapított alap büntetési tételkeret 1 évtől 6 évig terjedő szabadságvesztés és pénzbüntetés; (2) a több ezer elkövetett csalás egyetlen bűncselekménynek, csalás büntette minősített esetének minősül; (3) ezért az alap büntetési tételkeretet egy vagy két fokkal emelni kell; (4) a jelen ügyben a tételkeret egy fokkal való emelése indokolt; (5) ennek megfelelően a tételkeret 6 év 1 naptól 9 évig terjedő szabadságvesztés és pénzbüntetés; és (6) a vádlottal szemben kiszabott konkrét büntetés 8 év 7 hónap 17 nap szabadságvesztés.
- 23 Következésképpen a Portugáliában megvalósított tényállásnak – olyan értelemben véve, hogy az ugyanannak a cselekménysornak a részét képezi, amelyek jogilag bűncselekményi folytatóságosi kapcsolatban állnak a Spanyolországban megvalósított tényállással – nem lett volna jelentős büntetőjogi következménye, ha azt a spanyol cselekményekkel együtt bírálták volna el, és egyetlen ítélet eredményeztek volna, mivel az említett spanyol ítéletben az alaphüntetés egy fokkal való emelése kapcsán elfogadott kritérium szerint a halmazati büntetés nem haladhatta volna meg a 9 év szabadságvesztést.
- 24 Ezen a ponton figyelhető meg a legnagyobb ellentmondás a spanyol jog és az uniós jog között, nevezetesen, hogy amikor egy spanyol bíróság és egy másik tagállam bírósága által hozott marasztaló ítéletekben kiszabott két büntetést kell összbüntetésbe foglalni, minden elképzelhető megoldás szükségszerűen megköveteli, hogy a másik tagállam bíróságának ítéleteit a 2008/675/IB kerethatározat értelmében elismerjék, és azonos értékkel ruházzák fel, függetlenül attól, hogy azokat a spanyol ítélet előtt vagy azt követően hozták. Láthatjuk azonban, hogy a spanyol jogrendben nincs olyan szabály, amely lehetővé tenné a folytatóságosságra vagy a bűnkapcsolatra vonatkozó ezen tényállások elismerését. Sőt létezik egy belső szabály, nevezetesen az említett 2008/675/IB

kerethatározatot átültető 7/2014. sz. sarkalatos törvény 14. cikkének (2) bekezdése, amely kifejezetten tiltja ezt.

- 25 Ez azt jelenti, hogy e korlátok közvetlen hatása miatt a portugál büntetésnek a spanyol büntetéssel való összbüntetésbe foglalása vagy megfelelő átalakítása nem lehetséges, mivel a portugál ítélet e célból Spanyolországban nem ismerhető el. Ebből az következik, hogy mivel a keresett személy spanyol állampolgársága miatt megtagadták az európai elfogatóparancs végrehajtását, és ha abból indulunk ki, hogy nem áll fenn a kétszeres büntetés, nincs más lehetőség, mint a Portugáliában kiszabott büntetés Spanyolországban történő maradéktalan végrehajtása, amelyet átalakítási lehetőség vagy egyéb büntetési felső határ megállapítása nélkül számtanilag hozzá kell adni a spanyol ítéletben kiszabott végrehajtandó büntetéshez.
- 26 Ez a helyzet – amellett, hogy érinti a büntetések bűncselekményhez mért arányosságának követelményét (a Charta 49. cikkének (3) bekezdése) – sérti az olyan uniós alapelveket, mint a bírósági határozatok kölcsönös elismerése és a 2008/675/IB kerethatározatban előírtak szerinti, az Európai Unió más tagállamaiban hozott ítéletek figyelembevétele. Ezenkívül a 2002/584/IB kerethatározat 4. cikkének 6. pontjával összefüggésben hátrányosan érinti e kerethatározat rendelkezéseinek érvényre juttatását, és hatással van az uniós polgárok szabad mozgására (a Charta 45. cikke).